

- nosacījumu neesamība *Schindler Holding Ltd* solidarai atbildībai;
- Regulas Nr. 1/2003 23. panta 2. punkta pārkāpums, jo tika pārsniegta naudas sodu apmēra maksimālā robeža.

- (¹) Padomes 2002. gada 16. decembra Regula (EK) Nr. 1/2003 par to konkurences noteikumu īstenošanu, kas noteikti Līguma 81. un 82. pantā (OV L 1, 1. lpp.).
- (²) Pamatnostādnes to naudas sodu aprēķināšanai, kas noteikti saskaņā ar Regulas Nr. 17 15. panta 2. punktu un EOTK līguma 65. panta 5. punktu (OV 1998 C 9, 3. lpp.).
- (³) Komisijas paziņojums par naudas sodu neuzlikšanu un naudas sodu samazināšanu aizliegtu vienošanos gadījumos (OV 2002, C 45, 3. lpp.).

Prasība, kas celta 2007. gada 2. maijā — Pioneer Hi-Bred International/Komisija

(Lieta T-139/07)

(2007/C 155/53)

Tiesvedības valoda — angļu

Lietas dalībnieki

Prasītājs: *Pioneer Hi-Bred International Inc., Johnston* (ASV) (pārstāvis — *J. Temple Lang, Solicitor*)

Atbildētāja: Eiropas Kopienu Komisija

Prasītāja prasījumi:

- atzīt, ka Komisija nav ievērojusi Direktīvas 2001/18 par ģenētiski modificētu organismu (GMO) apzinātu izplatīšanu vidē 18. pantu, Zinātniskajai komitejai nenododot to pasākumu projektu, kas jāveic saskaņā ar Padomes lēmuma 5. panta 2. punktu;
- piespriest Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasītājs atbilstoši EKL 232. pantam apgalvo, ka Komisija, pārkāpjot Direktīvas 2001/18 par ģenētiski modificētu organismu apzinātu izplatīšanu vidē (¹) 18. pantu, nav nodrošinājusi to, ka tiek pieņemts lēmums par tā paziņojumu par ģenētiski modificētas un pret kaitēkļiem izturīgas kukurūzas 1507 laišanu tirgū.

Prasītājs norāda, ka atbilstoši direktīvā paredzētajai procedūrai Komisijai ir jānodrošina, ka tiek pieņemts lēmums par paziņo-

jumu un ka tas tiek darīts zināms direktīvā noteiktajā termiņā. Prasītājs turklāt apgalvo, ka, Zinātniskajai komitejai nenododot veicamo pasākumu projektu, Komisija nav izpildījusi pienākumu nodrošināt, ka tiek pieņemts šis lēmums, kaut arī visas prasības, kas direktīvā noteiktas paziņojuma iesniedzējiem un citām personām, bija izpildītas atbilstoši direktīvai.

Prasītājs arī apgalvo, ka Komisija tika lūgta paust savu nostāju atbilstoši EKL 232. pantam, bet tā to nedarīja. Prasītājs uzskata, ka šāda rīcība negatīvi ietekmēja tā tiesisko stāvokli.

- (¹) Eiropas Parlamenta un Padomes 2001. gada 12. marta Direktīva 2001/18/EK par ģenētiski modificētu organismu apzinātu izplatīšanu vidē un Padomes Direktīvas 90/220/EEK atcelšanu (OV 2001, L 106, 1. lpp.).

Prasība, kas celta 2007. gada 26. aprīlī — Chi Mei Optoelectronics Europe un Chi Mei Optoelectronics UK/Komisija

(Lieta T-140/07)

(2007/C 155/54)

Tiesvedības valoda — angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāji: *Chi Mei Optoelectronics Europe BV, Hoofddorp* (Nīderlande), *Chi Mei Optoelectronics UK Ltd, Havant* (Apvienotā Karaliste) (pārstāvji — *S. Völcker, F. Louis, A. Vallery, lawyers*)

Atbildētāja: Eiropas Kopienu Komisija

Prasītāju prasījumi:

- pilnībā atcelt apstrīdēto lēmumu un
- piespriest Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Iesniedzot šo prasību, prasītāji vēlas panākt Komisijas 2007. gada 15. februāra Lēmuma C(2007)546 atcelšanu, pamatojoties uz kuru, Komisija atbilstoši Padomes Regulas Nr. 1/2003 (¹) 18. panta 3. punktam pieprasīja prasītājiem iesniegt konkrētu informāciju un dokumentus par darbībām, kas tiek pārbaudītas lietā COMP/E/39309 — *Thin Films Transistors Liquid Crystal Displays*.

Prasītāji apgalvo, ka apstrīdētais lēmums ir prettiesisks, jo Komisijai nav izmeklēšanas un piespiedu izpildes pilnvaru, kas ļautu tai pieprasīt ES reģistrētām meitas sabiedrībām iesniegt dokumentus un informāciju, kas ietilpst vienīgi ārpus Komisijas jurisdikcijas esošu juridisko vienību kompetencē un kontrolē. Tādējādi tiek norādīts, ka Komisija kļūdījās tiesību piemērošanā, nosūtot formālu informācijas pieprasījumu prasītājiem un pieprasot tiem iesniegt tādus dokumentus un informāciju, kas ir vienīgi to ārpus ES teritorijas izvietotās mātes sabiedrības kontrolē un īpašumā.

Konkrētāk, prasītāji apgalvo, ka apstrīdētais lēmums ir pretrunā ar Padomes Regulas Nr. 1/2003 18. panta 1. un 3. punktu, jo tajā nav ņemta vērā dokumentu īpašumtiesību un kontroles doktrīna un līdz ar to — šajos noteikumos ietvertie ierobežojumi. Prasītāji turklāt apgalvo, ka, piemērojot izpildes pilnvaras attiecībā uz ārpus ES teritorijas izvietotu sabiedrību, ar apstrīdēto lēmumu tiek pārkāpti vispārīgie starptautisko tiesību principi saistībā ar teritoriālo piederību, suverenitāti, neiejaukšanos un valstu vienlīdzību.

(¹) Padomes 2002. gada 16. decembra Regula (EK) Nr. 1/2003 par to konkurences noteikumu īstenošanu, kas noteikti Līguma 81. un 82. pantā (OV 2003, L 1, 1. lpp.).

Prasība, kas celta 2007. gada 7. maijā — ThyssenKrupp Liften Ascenseurs/Komisija

(Lieta T-144/07)

(2007/C 155/55)

Tiesvedības valoda — holandiešu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: ThyssenKrupp Liften Ascenseurs NV/SA, Brisele (Beļģija) (pārstāvji — V. Turner un D. Mes, advocaten)

Atbildētāja: Eiropas Kopienų Komisija

Prasītājas prasījumi:

- atcelt apstrīdēto lēmumu, ciktāl lēmums attiecas uz prasītāju;
- pakārtoti, samazināt naudas soda apmēru, kas prasītājai jāmaksā solidāri;
- piespriest atbildētājai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasītāja apstrīd Komisijas Lēmumu C(2007) 512 *final* (Lieta COMP/E-1/38.823 — PO/Lifti un eskalatori). Tā lūdz atcelt lēmumu, ciktāl tas skar prasītāju, kā arī samazināt tai uzlikto sodu.

Savas prasības atbalstam prasītāja vispirms norāda, ka Komisija nevarēja piemērot EKL 81. pantu, jo pārkāpums būtiski neiespaidoja tirdzniecību starp dalībvalstīm ES.

Pakārtoti prasītāja norāda, ka Komisija nebija atbilstīgā konkurences iestāde, lai piemērotu EKL 81. pantu saskaņā ar Komisijas Paziņojumu par sadarbību konkurences iestāžu tīklā (¹). Kā uzskata prasītāja, ierosinot vēl vienu procedūru, Komisija pārkāpa tiesisko paļāvību, kas prasītājai radās no šī paziņojuma piemērošanas.

Treškārt, ierosinot procedūru un uzliekot sodu, Komisija pārkāpa principu *ne bis in idem*, tiesiskās noteiktības principu, tiesiskās paļāvības principu un labas pārvaldības principu, tā kā Beļģijas konkurences iestāde bija piemērojusi prasītājai imunitāti pret sodiem par dalību ar aizliegtu vienošanos saistītā pārkāpumā, par ko ir apstrīdētais lēmums.

Komisija turklāt nepareizi secināja, ka prasītāja ThyssenKrupp Elevators AG un ThyssenKrupp AG bija solidāri atbildīgas par pārkāpumu, ko bija izdarījusi prasītāja.

Prasītāja arī norāda, ka, nosakot piemērojamo sodu, Komisija pārkāpa Regulas Nr. 1/2003 (²) 23. pantu, Komisijas Pamatnostādnes [vadlīnijas] sodanaudas [naudas soda] noteikšanai (³), vienlīdzības principu un samērīguma principu. Komisija arī neievēroja 23. pantā noteiktos maksimālos naudas soda apmērus.

Prasītāja arī norāda, ka Komisija pārkāpa paziņojumu par sadarbību (⁴) un vienlīdzības principu, nosakot naudas soda samazinājuma summu, kas piemērojama prasītājai sakarā ar tās sadarbību paziņojuma par sadarbību ietvaros.

Visbeidzot, Komisija pārkāpa vienlīdzības principu, samērīguma principu, tiesiskās paļāvības principu un labas pārvaldības principu, nosakot naudas soda samazinājuma summu, kas piemērojama prasītājai sakarā ar tās sadarbību ārpus paziņojuma par sadarbību ietvariem.

(¹) OV 2004, C 101, 43. lpp.

(²) Padomes 2002. gada 16. decembra Regula (EK) Nr. 1/2003 par to konkurences noteikumu īstenošanu, kas noteikti Līguma 81. un 82. pantā (OV L 1, 1. lpp.).

(³) Komisijas paziņojums: Pamatnostādnes sodanaudas noteikšanai, piemērojot regulas Nr. 17 15. panta 2. punktu un EOTK līguma 65. panta 5. punktu (OV 1998, C 9, 3. lpp.).

(⁴) Komisijas paziņojums par atbrīvojumu no sodanaudas (naudassoda) un sodanaudas (naudassoda) samazināšanu karteļu (aizliegtas vienošanās) gadījumos (OV 2002, C 45, 3. lpp.).